

Zagreb, 19. svibnja 2023. godine

VRHOVNI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE

putem

TRGOVAČKOG SUDA U ZAGREBU

Posl br: 32 St-170/2023

Naš broj N-2408

Vjerovnik: **NLB InterFinanz AG u liquidation, Švicarska, Zürich**, Beethovenstrasse 48, OIB: 43668676136, kojeg zastupaju punomoćnici Tomislav Orehovec, Irena Vinter Gregorić, Krešimir Kiš, Martina Šimunović Lepoša, Ksenija Grejić Dolenec i Lorena Panežić, Ana Marija Fofić Grbac, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Ilić, Orehovec & Partneri d.o.o., Zagreb, Smičiklasova 18

Dužnik: **IMING d.o.o. Zagreb**, Tkalčićeva ulica 81, OIB: 85087069236

radi: ovrhe

Vjerovnik je dana 12. svibnja 2023. godine zaprimio rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br: PŽ-1489/2023 od dana 18. travnja 2023. godine te u zakonskom roku, temeljem čl. 19. st. 8. Stečajnog zakona uvažavajući pritom odredbe čl. 387. Zakona o parničnom postupku (SFRJ 4/77, 36/77, 6/80, 36/80, 43/82, 69/82, 58/84, 74/87, 57/89, 20/90, 27/90, 35/91, i NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/2022, 114/2022) , protiv opisanog rješenja, podnosi sljedeći:

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske donio je dana 18. travnja 2023. godine Rješenje kojim se odbijaju kao neosnovane žalbe vjerovnika i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-170/2023 od 22. ožujka 2023. godine (u daljnjem tekstu: **Rješenje**).

Protiv navedenog Rješenja Vjerovnik podnosi ovaj prijedlog za dopuštenje revizije te pobija isto u cijelosti. Potrebno je donijeti odluku o pravnom pitanju koje su drugostupanjski sud i prvostupanjski sud razmatrali u sporu, a koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i

Orehovec, Vinter, Kiš, Šimunović, odvjetničko društvo d.o.o.

Smičiklasova 18 / HR-10000 Zagreb / T: +385 1 244 2454 / F: +385 1 244 2455 / info@ovks.hr / www.ovks.hr
Upisano u Sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu pod MBS: 080802384 / OIB: 95898073413 / Temeljni kapital: 2.090.000,00 kn
IBAN: HR2923400091110533986, otvoren kod PBZ d.d., Zagreb / HR4323900011100933092, otvoren kod HPB d.d., Zagreb
Partneri: Tomislav Orehovec / Irena Vinter Gregorić / Krešimir Kiš / Martina Šimunović Lepoša

ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava u sudskoj praksi, osobito s obzirom da je riječ o pravnom pitanju o kojem nema prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a praksa Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske o navedenom pravnom pitanju nije jedinstvena i to pravnim pitanjima:

1. **Predstavlja li potvrda Financijske agencije o blokadi računa i novčanih sredstava izdana nakon rješenja o otvaranju prethodnog postupka nad stečajnim dužnikom, a iz koje proizlazi da na dan izdavanja potvrde kod dužnika ne postoji neprekinuta blokada zbog neizvršenih osnova za plaćanje evidentiranih u Očevidniku redoslijeda za plaćanje te ne postoje evidentirane neizvršene osnova za plaćanje, dovoljnu osnovu za utvrđenje dužnikove sposobnosti za plaćanje i osnovu za obustavu prethodnog postupka za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom?**
2. **Smatra li se da je otpao stečajni razlog nesposobnost za plaćanje ako račun stečajnog dužnika nakon rješenja o otvaranju prethodnog postupka nad stečajnim dužnikom u razdoblju od nekoliko dana nije u blokadi?**

O navedenim pravnim pitanjima ne postoji praksa prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske dok praksa Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske nije jedinstvena pa tako stajalište izraženo u spornom Rješenju je sasvim suprotno stajalištu izraženom u Rješenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u rješenju posl. br: 14 PŽ-47/2023-2 od dana 28. veljače 2023. godine.

o b r a z l o ž e n j e

Rješenjem je odbijena žalba Vjerovnika kao i žalba vjerovnika Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezna uprava, Područni ured Zagreb, OIB: 18683136487 podnesena protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br: St-403/2022 od 22. prosinca 2022. godine, a kojim rješenjem je obustavljen stečajni postupak nad dužnikom IMING d.o.o., OIB: 85087069236, Zagreb, Tkalciceva ulica 81 (u daljnjem tekstu: **Dužnik**).

Iz obrazloženja Rješenja proizlazi kako je drugostupanjski sud zauzeo stajalište kako je činjenica da je Dužnik dana 17. ožujka 2023. godine dostavio sudu Potvrdu o blokadi računa i novčanih sredstava dužnika iz koje proizlazi da Dužnik na dan izdavanja potvrde nema neizvršenih osnova za plaćanje u Očevidniku Financijske agencije, dovoljna u svrhu utvrđenja da na dan donošenja pobijanog rješenja više nije više postojao stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje. Jednako tako, drugostupanjski sud smatra kako činjenica da je Dužnik, već drugi dan od dana izdavanja Potvrde ponovno u blokadi irelevantna za utvrđivanje postojanja stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje.

Donijevši takvo sporno Rješenjem drugostupanjski sud izgubio je iz vida nekoliko odlučnih činjenica:

- da je Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava, dostavila je 31. listopada 2022., obrazac kojim je, kao vjerovnik, predložila nad dužnikom otvoriti stečaj te je u prilogu dostavila isprave iz kojih proizlazi kako Dužnik duguje iznos **od 2.284.688,14 kn/303.230,24 EUR**, a za koje potraživanje je osigurano **ovršnim ispravama**;

- da je Vjerovnik dana 17. studenog 2022. godine, dostavio obrazac, kojim je kao vjerovnik, predložio da se nad dužnikom otvori stečaj te je u prilogu dostavio isprave iz kojih proizlazi kako Dužnik duguje iznos od **11.912.348,97 EUR, a koje potraživanje je djelomično osigurano razlučnim pravom;**

- da je Vjerovnik prilikom podnošenja obrasca dostavio i financijski izvještaj za 2021. godinu za Dužnika, a iz kojeg nesporno proizlazi kako je imovina dužnika znatno manja od iznosa nepodmirenih obveza (dugotrajna imovina iznosi 27.229.970,00 kn, dok obveze iznosi 108.130.223,00 kn te društvo bilježi preneseni gubitak u iznosu od 68.095.361 kn)

- da je Vjerovnik izrijekom u žalbi naveo kako postojanje potvrde Financijske agencije ne ukazuje kako je Dužnik postao sposoban za plaćanje, odnosno da su namirene tražbine dužnika u cijelosti, te da se sposobnost za plaćanje ne može isključivo utvrđivati na temelju potvrde FINE (deblokada računa Dužnika može nastupiti i primjerice povlačenjem osnove za plaćanje, a što u konkretnom slučaju nije utvrđivano);

- da se Vjerovnik u žalbi pozvano na sudsku praksu Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske izraženu u rješenju PŽ-47/2023 od dana 28. veljače 2023. godine u kojem je izrijekom zauzet dijametralno suprotan stav nego u pobijanom Rješenju i to:

„Uzimajući u obzir sve priložene dokaze u spisu, osnovano žalitelj smatra da se samo na temelju potvrde FINA-e od 21. prosinca 2022. ne može izvesti zaključak da je dužnik sposoban za plaćanje i slijedom toga obustaviti prethodni postupak za otvaranje stečajnog postupka. Naime, iz potvrde FINA-e proizlazi da dužnik nema evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje i da je otpala predmnijeva nesposobnosti za plaćanje kao razloga iz odredbe čl. 6. st. 2. SZ, ali ne i da je dužnik postao sposoban za plaćanje. Iz potvrde FINA-e ne proizlazi da je dužnik tijekom prethodnog postupka namirio sve tražbine koje je na temelju valjanih osnova za plaćanje trebalo naplatiti sa svih njegovih računa, u kojem se slučaju ne bi primijenila predmnijeva o nesposobnosti dužnika za plaćanje iz odredbe čl. 6. st. 2. SZ-a, kako je to propisano odredbom čl. 6. st. 3. SZ-a, odnosno da je dužnik namirio tražbine koje su bile evidentirane u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje nego samo da više nema neprekidne blokade, a ona može biti uklonjena i iz drugih razloga koji nisu bili namirenje tražbine (npr. povlačenje valjane osnove za plaćanje).“

„Ili drugim riječima, iz navedene odredbe čl. 6. SZ-a proizlazi da se na temelju potvrde FINE može samo utvrditi da je ostvaren stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje, ali ne i da bi dužnik bio sposoban za plaćanje odnosno da nije prezadužen. Ovo zbog toga što FINA evidentira samo one novčane obveze za čije podmirenje su joj stigli nalozi. Drugim riječima, navedena zakonska pretpostavka vrijedi u slučaju kada dužnik ne može ispuniti one dospjele novčane obveze koje su evidentirane kod FINA-e i koje je trebalo, na temelju valjanih osnova za plaćanje, bez daljnjeg pristanka dužnika naplatiti s bilo kojeg od njegovih računa.

U tome slučaju nije potrebno ispitivati postoje li i ostale novčane obveze koje dužnik ne može trajnije ispunjavati, nego se presumira da je dužnik nesposoban za plaćanje. Međutim, iz činjenice da dužnik nema evidentirane neizvršene osnove za plaćanje kod FINA-e i da njegov račun nije blokiran, ne može se izvesti suprotan zaključak - da je dužnik sposoban za plaćanje. Stoga je u svim drugim slučajevima na koje se ne može primijeniti ova zakonska pretpostavka, potrebno u prethodnom postupku utvrditi (ne) postojanje ovog ili kojeg drugog stečajnog razloga.

Donošenjem spornog Rješenja Visoki trgovački sud Republike Hrvatske povrijedio je Vjerovnikovo pravo na žalbu zajamčeno čl. 18. st. 1. Ustava Republike Hrvatske.

Naime, Ustavni sud Republike Hrvatske u nekoliko odluka (pa tako rješenja broj: U-III-3401/2006, U-3196/2009) zauzeo stajalište da se ustavno pravo na žalbu ne iscrpljuje u strogo formalnom smislu u (ne)mogućnosti njezina izjavljivanja, već podrazumijeva ostvarivanje učinkovite pravne zaštite putem žalbe.

Tako pojedinačni sudski akt koji ne sadrži razloge o navodima stranaka istaknutima tijekom postupka ne može biti valjana podloga za djelotvoran pravni lijek i ima za posljedicu da se ni samo ustavno pravo na žalbu ne može ostvariti na učinkovit način.

U suprotnosti s rečenim, drugostupanjski sud gore navedene ključne činjenice nije uopće uzeo u obzir, te u potpunosti ignorira postojanje vlastite prakse koja je sasvim suprotna od one zauzete u pobijanom Rješenju. Također, izostalo je bilo kakvo obrazloženje iz kojeg razloga na pravilnost i zakonitost odluke ne utječe činjenica da je već sutradan od dana izdavanja sporne Potvrde, račun Dužnika blokiran, kao temeljem kojeg pravnog propisa drugostupanjski sud zaključak kako „*žalitelji ne osporavaju istinitost isprave koje je dostavio dužnik, što znači da na dan donošenja pobijanog rješenja više nije postojao stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje*“.

Činjenica je, a kako to navodi i jasno Visoki trgovački sud Republike Hrvatske kako odredba čl. 6. propisuje što se smatra stečajnim razlogom nesposobnosti za plaćanje te propisuje na koji se način može utvrditi je li kod dužnika nastupila nesposobnost za plaćanje (putem potvrde FINE).

Međutim, to ne znači da se isključivo putem potvrde FINE može utvrditi da je Dužnik postao sposoban za plaćanje, odnosno da je otpao stečajni razlog, kako to čini prvostupanjski i drugostupanjski sud posebno u svjetlu činjenice kako Vjerovnik Republika Hrvatska posjeduje ovršne isprave prema Dužniku u iznosu 303.230,24 EUR, a Vjerovnik ovršne isprave u iznosu od 11.912.348,97 EUR te dodatno postoje jasni dokazi kako je imovina dužnika znatno manja od iznosa nepodmirenih obveza.

Dakle, Vjerovnik smatra kako je potrebno razjasniti je li za obustavu stečajnog postupka te utvrđenje nastupa sposobnosti za plaćanje uistinu dovoljno puko podnošenje potvrde FINE o nepostojanju neizvršenih osnova za plaćanje u Očevidniku (neovisno o razlozima brisanja iz očevidnika, što može biti kako povlačenje osnove za plaćanje tako i otpis) ili je Stečajni sud dužan utvrditi je li kod dužnika uistinu nastupila sposobnost za plaćanje provođenjem određenih dokaznih radnji (primjerice financijskog vještačenja).

O rješenju postavljenih pravnih pitanja ovisi i jedinstvena primjena zakona i ravnopravnosti građana s obzirom da postojanje različite prakse drugostupanjskog suda, a riječ o pravnom pitanju o kojem revizijski sud još uvijek nije zauzeo shvaćanje.

Slijedom svega navedenoga, moli se Vrhovni sud Republike Hrvatske da dopusti Vjerovniku (podnositelju prijedloga) podnošenje revizije u ovoj pravnoj stvari, a sve temeljem ovog podnesenog prijedloga.

**VJEROVNIK:
po punomoći:**